

BOCSIK Balázs

Teltház

Konti Balázsnak

Akkor kezdjük. És elfordul, a tömeg felé, a korlátra könyököl, támaszkodik inkább, már nem látom, sétálok el, a tömeg mögé, hogy aki nem hallja, a sor végén állók, azoknak én mondjam el, már kezdi is, köszön, napszagnak megfelelően, és tényleg, délután van, lepődök meg.

*A türelmüket,
kapom el a végét, most fejezi be. Jól van, kb. csak 40, a múlt héten volt több is, még nem látom, de ő is vonja a vállát, én beletaposok még egy vasnehéz percet a rakpart lépcsői fölé húzott járőrácsba, és szemmagasságba bukik a Gellért-hegy mögül a nap, ez a tompa tavaszi fény, valami rossz lámpa szórt fénye akár, raknál engem dobozokba, vinnél engem inkább konténerekben tengerentúlra, dalolom már, nem tetten érnek a lépteim, fölöltözni és üvöltözni ma valahogy egyet jelent, roskadok a térbe, így munkálnak, ha valahogy, ki az évek, egy frissen mázolt korlát így nem érzi magát új határnak, mint a bakelit tűje akadok a napszemüvegbe, és pattogok, ha valami, hát ez a mondat ragyog, amit épp kigondolok, amit mondani már nem fogok, múlik csak a távolság, nem telik, csak legyintéssel tudatom velük inkább, hogy kiheverik, ha még egy órát várni kell.*

Bővítés

Egy későn kiadott parancs visszhangzik:

a felettes utólagos rábólintása. Előtte bezzeg a szája sem rezzen, és utána sem bólogat. Amolyan vödrökben kikevert cinkosság ez. Már több réteg festék lerakódott. Mikor hordták őket, senki sem gondolta a cipekedők árnyékáról, hogy azok meszes vödrök súlyai alatt roskadoznak.

Akik táblákat fordítanak meg, gyanús emberek. Akik városokat hordanak el, azok parancsot teljesítenek.

Sejteni inkább lehet az átutazást, mint megélni. Az átutazó egyszer csak észreveszi, hogy a fizikai akadályok eltűnnek, és a hangját keresi. Eszmélkedik, tűnődik: sejt.

A robaj, amit magával hozott, nem kíséri tovább. Elhagyni, gondolhatja, nemesebben is lehet valami sajátot.

Gyerekkorunkban érdemes pusztá szemmel bámulni, ahogy hegesztenek. Nem csak az illesztési pontok mozgáskultúráját lehet így közelről megfigyelni, hogy a munkásnak szüksége van a könyökére, hogy valami merevet állítson elő, hanem, ahogy hül a merev, kalapácsával finoman leveri az izzófémek feleslegét, majd a megmaradt pálcát zsebre vágja, és a generátort kihúzza, akkor lehet érezni, hogy a hátunk mögül egy szigorú felnőtt hangja ugyanúgy oszlik, ahogy az izzófém jellegzetes szaga.

Ne nézz bele, visszhangzik fémesen.